

hverve os noget Krav paa en yderligere Lønningsforhøjelse ud over den Sum, der er foreslaaet i det for Universitetet forelagte Lovforslag, og som ganske vist staar i et efter vor Mening lidet begrundet Misforhold til den for vore Kolleger ved det store kongelige Bibliotek foreslaaede Sum — maa jeg henstille til det høje Ministerium at afgøre.

Jeg kommer nu til Folketingsudvalgets 3dje Spørgsmaal: Hvilke Forandringer i Lovforslagene om Bibliotekerne der — for saa vidt der ikke kan indlægges kunstigt Lys — maatte være nødvendigt, for at Læsesalene kunde holdes aabne, saa længe Dagslyset til de forskellige Aarstider tillader Benyttelsen af disse, og for at Adgangstiden til Udlaanet kunde udvides med 1 eller 2 Eftermiddagstimer. — At man, selv om der ikke indlagdes kunstigt Lys i Bibliotekerne, dog maatte kunne gøre noget for at give Publikum Adgang til disse i længere Tid om Dagen end nu, forekommer mig ikke tvivlsomt. Man kunde f. Eks. paa den ovenfor angivne Maade ved Hjælp af et Par særlig lønede Assistentter holde Biblioteket aabent i nogle Eftermiddagstimer om Sommeren eller overhovedet paa den Tid af Aaret, da man kunde se i Læsesalen uden kunstigt Lys. For saa vidt altsaa disse Funktionærer kom til at arbejde en kortere Tid end ovenfor forudsat, maatte selvfølgelig deres Lønning staa i Forhold dertil. Eller man kunde, idet man bibeholdt det nuværende Antal Arbejdstimer for hvert Bibliotek, lægge disse Timer saaledes, at f. Eks. Universitetsbiblioteket om Sommeren var aabnet fra Kl. 9 til 1, det kongelige Bibliotek fra Kl. 1 til 6, eller omvendt det kongelige Bibliotek fra Kl. 9 til 2, Universitetsbiblioteket fra Kl. 2 til 6. Jeg mener, at det vilde medføre en stor Fordel for overmaade mange af de biblioteksjøgende, om de to Biblioteker saaledes til sammen spændte over et Tidsrum af 9 Timer om Dagen, og jeg nærer kun nogen Frygt for, at det for Universitetets Professore og Studenterne, hvis Forelæsninger jo for største Delen falde mellem Kl. 11 og 3, og som derfor, naar de gaa til eller fra Forelæsningerne, have bedst Lejlighed til at benytte Universitetsbiblioteket, vilde være ubekvemt, om den nuværende Aabningstid for dette blev betydelig forandret. At Konfistorium i alle Tilfælde maatte høres, før der toges nogen endelig Bestemmelse i saa Henseende, kan vel ikke være tvivlsomt. Om Vinteren vilde man jo, selv med den bedste Vilje, ikke kunne spænde over et meget større Affnit af Dagen end nu; thi efter Kl. 3 er det i intet af Bibliotekerne muligt at opsøge Bøger, og da det kongelige Bibliotek allerede nu aabner Kl. 10 om Formiddagen, vilde der i det højeste kunne være Tale om at vinde Timen fra Kl. 9—10. Skønt jeg tror, at Besøget i denne Time om Vinteren vilde blive yderlig ringe, skulde jeg dog — Konfistoriums Samtykke forudsat — være meget villig til at holde Universitetsbiblioteket aabent fra Kl. 9 til 1, dersom ikke maatte det kongelige Bibliotek foretrak at aabne til hin tidlige Tid.

Hermed tillader jeg mig at afslutte disse Bemærkninger, hvis formelle Mangler bedes undskyldte ved den store Hurtighed i Udarbejdelsen, som den fremskredne Tid gjorde nødvendig.

Kjøbenhavn, den 5te Marts 1891.

Merærbødigt

S. Birket-Smith.

Til
Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.